

III.

На сутрѣнь-тѣ слѣнце грѣе :

Да ся ненарадвашь.

Сѣкій от' село весель трѣгна —

Да ся ненаглѣдашь.

Млади момци урядени,

Стегнати, убути.

И с' сѣчива натварени

Сички-тѣ напети.

Кой с' мотыкъ, кой с' лопатъ,

С' тѣрнокопъ и лости,

А нѣкои съсъ свредла-та —

Вървѣтъ кѣтъ нагости.

„Дѣ отивѣтъ тѣз' юнаци

„Тѣй весели сички?

„Тѣ накрѣхнали кѣлпаци

„И вървѣтъ левентски,

„Дали на зборъ, ил' нагости,

„Ил' на дружиѣ тѣкъ

Кой не бы зналъ, и ги сѣрѣшни :

Така ще засѣка.

Ни на тѣкъ, ни на гости,

Нито на игрище :

За моста ся камъкъ иска —

Мастора го ище.

Подирь малко достигнахъ

Дѣ камъне вадѣтъ,

Догдѣ видишь, захванахъ

Да кѣртѣтъ и чупѣтъ.

Единъ копай, другій лости

Третья разравя

А нѣкой си с' сламкъ чисти, (1)

Дупки провъртява.

Подирь малко екоть чувашь —

Топъ сѣкашь ся хвърля —

---

(1) Сламка, сломка, желѣзень лостъ, сломъ, сѣ-ломъ.